

ÁLDÁS BÉKESSÉG

2005 december I. évfolyam, 1. szám

DIÓSZENŐI EGYHÁZKÖZSÉG HÍRADÁSA

Egy

csepp békesség

Információs áradatban él a mai emberiség. Ebből mi magyar reformátusok sem vagyunk kivételek, hiszen napról napra mindannyian tapasztaljuk, hogy a rádió és televízió mellett számtalan hír és információs anyagot zúdítanak ránk. Vajon készült-e olyan statisztika, hogy a sok felesleges papíryanag költségén hány szegény embert lehetne felemelni? Órákat töltünk el a televízió mellett, éjszakákba menően internetezünk, tehát ismerjük és tudomást szerzünk a világ napi problémáiról, izgulunk a távolban történt események miatt, de vajon tudjuk-e azt, hogy a szomszédban, vagy az utcában élő idős embernek nincs-e szüksége egy tízperces segítségre, vagy néhány kedves szóra?

Egy-egy kis szervezetnek – legyen bármilyen jellegű – de gyülekezetünknek is nagyobb összefogásra, segítőkézségre lenne szüksége, hogy a nagy problémák

helyett a körülöttünk lévőkkel az egyházunk megoldandó feladataival, valamint lakóhelyünk jövőt építő, gyermekeink, unokáink gondjaival foglalkozzunk. Némiképp ezt a feladatot segítené elő ezen kiadványunk is – nem a papírfölösleget növelve – közelebb hozva a helyi tájékoztatást.

Kérjük azokat, akiknek kedvük és idejük van, régi ünnepeinkről, keresztyén hagyományokról, esetleg elképzelésekről, írjanak!

Ezzel nem egy hivatalos napi- vagy havilapot akarunk pótolni, hanem alkalmyszerűen évente 2-3 alkalommal kedves gyülekezeti tagjaink épülésére kiadni.

A Presbitérium nevében is

Áldott karácsonyt és Istentől áldott békés újszentendőt kíván:

Vasas Mihály presbiter

Karácsonyi ajándék

Karácsony az ajándékozás ünnepe. Az ezt megelőző vásárlás már az egész világon elképesztő méreteket ölt. Ezt a tolongást és idegességet látva az ember elgondolkodik ezek értelmén és jelentőségén.

Mindenki kényszerítve érzi magát a vásárlásra, és van valami elszomorító. Jó, hogy sok szív fölmelegszik az ajándékozottság és az adás, ajándékozás örömeiben. Csak az a baj, hogy elfelejtettük: Isten az első karácsonykor önmagát ajándékozta fiában, és minden adományunknak ez az alapja! Minden féle világnézetű és politikai nézetű és vagyoni helyzetű emberek ajándékoznak. Nekünk pedig látnunk kell, hogy minden ajándékcsomagon van egy láthatatlan felirat: „Úgy szerette Isten a világot, hogy Ő megszületett fiát adta, valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Testvéreim, az árcédulát le lehet kaparni, de ezt nem. Nekünk látnunk kell ezt a hit látásával. Fogadd el a legnagyobb ajándékot, a megváltó Krisztust.

Hogy el ne vesszen... olyan ajándékról van szó, ami feltétlenül szükséges. Nem arról, ami jó ha van, de ha nincs akkor sincs semmi baj. El ne vesszen... a világ elveszhet minden krízis és természeti katasztrófa nélkül is egyéni és össz-társadalmi önpusztító hatásunkra. Úgy érzem, ma már senki se mosolyog azon, hogy elpusztulhatunk a bűn miatt. Nem kell ide hidrogénbomba meg ózonlyuk. Elég, ha lelkileg erkölcsileg és hitbelileg „lepusztulunk”. Augusztus császár idejében, Jézus születésekor is más veszedelmekről óvakodott a világ, mint a bűntől. Vegyük már tudomásul, hogy ez az élet elsőszámú közellensége. A világ nemcsak szegénységben,

betegségben, elmaradottságban pusztulhat el, nemcsak HIV vírusban, kábítószerben, földrengésben és árvizekben, hanem jólétben és látszólagos nyugalomban is.

Úgy szeretett minket Isten... hogy üdvösségünk, örök életünk legyen. Ez ajándékozó Atyánk legnagyobb ajándéka, mely ma oly kevéssé érdekli a tömeget.

Karácsony a szeretet ünnepe. Az ateisták – akik egyébként titkos zug-istenhívők, de valami oknál fogva haragszanak az Úrra – a szeretetet afféle nyúlós, nyálas keresztyén dolognak tartják. Pedig a szeretet kőkemény. Sokszor vér, izzadság és könnyek. A szülő nő fájdalmait át egész életében. A szeretetet nem tanítják egyetlen tanfolyamon se, csak a templomban, a gyülekezetben, az élő Jézus lelke által. Ez valami nagy, benső nyugalom. Ez tesz bennünket emberré. Karácsony az ajándék ünnepe. Minden más ajándék kevés, elmúlik, elvész, és: egyszer majd velünk együtt, ha nem fogadtuk el az igaz ajándékot: a Megváltót.

Minden ünnep az ajándékozó Istenről tanít. Karácsonykor adta Fiát, aki azt mondja: aki engem látott, látta az Atyát... (Húsvétkor adta a feltámadás csodájában örök életünk reményét. Pünkösdkor adta isteni sugallatát, erejét, a Szentlelket.)

Ha talán nem kapsz semmi földi ajándékot, ha még telefonálni is elfelejtettek rokonaid: megkaphatod a legnagyobb ajándékot, nem is akárkitől, hanem a teremtő, a gondviselő, a megváltó Istentől.

Hörömpő Gergely lelkipásztor

Aki szeretne örülni az életnek, ...cselekedjék jót, keresse és kövesse a békességet. 1 Péter 3,10-11

Ádvent van...

...Már megint... Különböző érzésekkel fogadtuk, különbözőképpen vártuk. Van, aki reményteljesen: „Hátha az idén szebb lesz az ünnep!”; van, aki reményt veszttve: „Nekem már úgy is mindegy”. Ki örömmel, ki szomorúan, valaki nagyon s vannak, akik kevésbé.

Jómagam, mint mindig feszülten, hiszen sok a dolog az ünnepi időben. Ugyan az, mint egykor Diósjenőn: műsrot készíteni, verseket osztani, próbálni. Segíteni a hittanosok ajándékainak beszerzésében, megszervezni az ajándékkészítő délutánt, a vakok, az ifisek és a gyermekek karácsonyát. Emellett persze ott a gyülekezet, az alkalmakra való készülés és nem utolsósorban a család.

Sok a feladat, félre ne értsük, nem csak nálam, hanem a körülöttem élő Testvérek életében is. Nincs könnyű dolga advent ide, vagy oda, a túlhajszolt családayáknak, a későn hazaérkező családapáknak, a fáradó gyermekekkel küszködő pedagógusoknak, az egyszerű robotoló kétkezi munkásnak, az erőt vesztett nyugdíjasnak, a vizsgák előtt álló ifjúságnak, a borult időben levert, „belülről fázó” emberiségnek.

Az elmúlt hetekben gyakran elérem került egy igeszakasz, mely a tíz szűz példázatáról szól. (Máté 25, 1-13). Többen igen jól ismerik ezt. A tíz között, van öt balga, kiknek lámpásukban nincs olaj, míg a másik öt, az okosak, már jó időben gondoskodtak arról. Együtt várják a vőlegényt, és együtt szunnyadnak el a várakozás ideje alatt. A vőlegény eljön, az okosak meggyújtják lámpásaikat, míg a balgák olajért könyörögnek, de ők nem adnak, nem adhatnak. Mindenki elindul: az eszesek a vőlegénnyel együtt a menyegzőbe, a balgák kapkodva az árusokhoz olajért. Ez utóbbi csapat elkésik... s így, már csak kívülről döngethetik az ajtót.

A sok dolog, a lázas készülődés közepette, e bibliai szakasz alapján, három rövid üzenettel szeretném megajándékozni a kedves Testvéreket.

1. **„Elszunnyadnak”**: szeretném még egyszer hangsúlyozni azt, hogy nem csak a balgák, hanem az okosak is, azaz lefordítva azok is, akik felkészülve, hittel várják a Vőlegényt, az Úr Jézus Krisztust. Talán ezekben a sötét, borús napokban mi is pont ugyan ezt éljük át. A várakozás láza bennünk él, de mégis aluszunk. Esméljünk, és zsúfolt teendőink ellenére ne feledjük Ézsaiás próféta szavát!: *„Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; De a kik az Úrban bíznak, erejű megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!”* (Ézsaiás 40,30-31)

2. **„Az olaj”**: Közeledik a Vőlegény, egyik dicséretünk arra

biztat: *„jól készítsétek útját, a vendég már közel”*. Kulcskérdés tehát Testvérek az, hogy van-e lámpásainkba, azaz a mi életünkbe olaj. Sokan azt mondjuk: van! — de nem mindegy, hogy milyen! A karácsonyi ünnep ugyanis több veszélyt is rejt. Lehet, hogy csak

- étolajunk van. Minden a sütés-főzésről, az ínycsiklandó finomságokról szól.
- a napolaj kerül elő. Egyesek az ünnepeket arra használják fel, hogy kiszakadjanak a hideg, zord télből és elrepüljenek „melegebb éghajlatra”. Úgy gondolják a napfény, s a pihenés az, ami igazán feltölti őket.
- a fáradt olajé a központi szerep. Előkerülnek a régi fényképek, azok a gyermekkori emlékek, melyek arról mesélnek, hogy régen karácsonykor a nagyszülőkkel megelmentünk templomba, sőt még az éjféli misén is ott voltunk! De hol van ez ma már!

Kedves Testvérek, ha valóban azt szeretnénk, hogy advent és karácsony ideje alatt minden „olajozottan” menjen, hogy az Úr Istentől kapott békesség, öröm és szeretet töltse be az ünnepeket, akkor a hitnek olajával töltjük meg életünket! Kérjük egy ifjúsági ének szavával a Világ Világosságát, hogy: *„Jézus ragyogj! Töltsd be szent égi fénnel életünk, szívének tüzeit, kérünk gerjeszd fel! Hadd jusson el minden néphez e nagy kegyelem, küldd szent tüzed: mindenhol fény legyen!”*

3. **„Menjetek el inkább az árusokhoz!”**: - ezt mondták az okos szüzek, ami első hallásra önzőségnek és helytelen keresztyén magatartásnak tűnhet. Nem így van Testvérek! Karácsonyi hangulatomból, adventi várakozásomból, szívemnek őszinte indulatából, a bennem lévő békességből nem tudok adni másoknak, bármennyire is szeretnék. Így azt a hitet sem adhatom senkinek, mely bizton állítja: az első karácsony éjszakán megszületett Kisgyermek, nem csak egy kisdéd a sok közül, hanem a világ Megváltója, Isten egyszülött Fia, a Te Urad is! Ezt csak kérheted... együtt kérhetjük. De nem emberektől!

Advent van! Már megint. A sok teendő közepette ne feledkezzünk meg egymásról, és ne feledkezzünk meg az Ünnepeletről! Mi várunk Rá, s Ő vár ránk! *„Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.”* (2 Pét. 3,9)

Aldott Ünnepi készülődést és békés igazi Ünnepet!

Testvéri szeretettel:
Hekli Katalin

Karácsony II.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen –
Fohászzkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretettel üdvözülni.

Ady Endre

Kedves Testvérek!

Köszöntöm Kedves Olvasóinkat gyülekezeti lapunk megjelenése alkalmával a Zsidókhöz írott levél 3. rész 7,8 vers: „Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szívetekeket.”

Egy pár sorban szeretném ismertetni olvasóinkkal gyülekezetünk munkáit az elmúlt 6 évről (presbiteri ciklusról).

Mindenki tudja, hogy lakóházunk körül és belül mennyi munka adódik. Az egyháznál ettől sokkal több és több irányú. Van lelki és fizikai építés (odahaza is így kellene lenni). Lelki építkezéseink elsősorban fiataljainknál volt eredményes és látványos. Beindultak a különböző korú ifjúsági órák szombaton délután és vasárnap délelőtt, sőt kiscsoportosok részére Istentisztelet alatt. Ezekre az alkalmakra nagy szeretettel várjuk az óvodásokat és a fiatal testvéreket is. Rendeztünk idősebb házaspároknak, idősebb testvéreknek szeretetvendégséget, amiket szeretnénk rendszeressé és kiszámíthatóvá tenni. Idősek és betegek látogatására terén nagy a lemaradásunk illetve elmaradásunk. E látogatásokat is rendszeressé kell tennünk a jövőben. Nem elég, hogy Úrvacsorai alkalmakkor elmegyünk egy pár helyre és visszük a Szent jegyeket (csak oda visszük, ahol igénylik). Ilyenkor nincs idő beszélgetésekre, amit sok testvér igényelne.

Énekkarunk ez évben lett 10 éves. Köszöntsük őket nagy szeretettel! Ők a gyülekezet motorja, rájuk lehet számítani.

Legnagyobb szeretetszolgálat az őrbottyáni gyermekek támogatása, látogatása, és kapcsolattartás a gyülekezettel. Köszönjük nőtestvéreinknek ezt a nem kis fáradsággal járó munkát és azt a szeretetet, amellyel végzik.

Szeretnénk, ha e munkában többen is részt vennének a gyülekezetből!

Nagy örömmel tudatom a kedves olvasóinkkal, hogy parókiánkon minden év augusztus hónapjában ifjúsági tábor működik. Egy héten át iskolás gyermekeink vesznek részt napközis tábor keretében, majd egy héten keresztül az idősebbek 14 éves kortól az ország minden részéről, sőt határainkon kívülről is érkeznek a kertben felállított sáortáborba.

Gyülekezetünknek sok épülete van, aminek a fele romos, használhatatlan: tanítólakás, pajta, volt istálló, kamra, ólak, két pince. Ezek felújításra illetve elbontásra várnak. Elmúlt időszakban a templomunk állapotának stabilizálása volt a legfontosabb, amit Isten segítségével sikerült elvégezni (Körben csatornázás, tetőjavítás, dréncsövezés, járdakészítés). 80%-ban megoldottuk a padok fűtését és a harangok korszerű villamosítását. Régi parókiánkon (gyülekezeti terem) elkészült a korszerű gázfűtés, vizes blokk (WC, mosdó, zuhanyzó, konyha, tetőszerkezet-javítás). Kertben zuhanyzó épült a táborozók részére, amit ők finanszíroztak.

Terveinkről csak az új presbitérium felállása után írhatok, mert ennek a feladata lesz a munkák kiválasztása és a besorolása fontosság szerint.

Temetőnkről, orgonánkról, a táborokról és a ránk váró munkákról külön kell beszámolni, illetve tájékoztatni kedves olvasóinkat.

Szeretettel,

Berki András gondnok

Énekkarunk

Ezúton is köszöntjük az énekkarunk tagjait, akik már 10 éve szolgálják gyülekezetünket. Lelkes résztvevői mind egyházi, mind falusi eseményeinknek, így hallhattuk őket többek között a Jenő napi ünnepségen, az erdélyi árvízkárosultak megsegítésére rendezett koncerten.

Hangjukkal teszik ünnepélyesebbé az esküvői és keresztelői szertartásokat.

Ugyanakkor ezúton is kérjük azokat, akik szívesen belépnének az énekkarba, hogy nyugodtan keressék fel bármelyik tagot szándékukkal, hiszen minden hanggal szebben csengnek énekeink, zoltáraink.

Isten áldását kérjük tehát továbbra is az énekkari tagokra és szolgálataikra.

Presbiterválasztás

A 2005 november 13-án megtartott presbiter választás alapján gyülekezetünk presbiterei:

Berki András – gondnok
Bógér István
Bógér József
Csurja Istvánné - Ilonka
Csurja Tamás
Dudás András
Lengyel László
Marton János
Mózes János
Nagy István
Patkós Klára

Rafa Sándor
Schmittinger Lajosné
Tóth András
Vasas Mihály
Wágner Antal

Juhász Lajos
Kiss Istvánné
Mocsári Sándor
Tóth Gergely

Köszönet

Ezúton is megköszönjük gyülekezetünk pénztárosának **Keresztes Györgynének** – Marika néninek – , eddigi áldozatos munkáját, sok segítőkészségét.

Életére továbbra is Isten áldását kérjük.

„Maga a békesség Ura adjon nektek mindig, minden körülmények között békességet. Az Úr legyen Mindnyájatokkal!”

(2Tesz 3,16)

Diósjenő református egyházának ifjúsági tevékenysége 2005-ben

A gyülekezetünknek három különböző ifjúsági csoportja van.

Gyermek-istentisztelet két korcsoportnak is tartunk, az egyikre az óvodásoktól a harmadik osztályosokig járnak. Negyedikestől a konfirmandus korosztályig pedig a másik csoportba. Az utóbbi vasárnap 10 órától az előbbi az istentisztelet alatt zajlik. A kisebbek alkalmain a játék, a vidámság és az ének eszközén keresztül beszélünk nekik Isten hatalmáról, szeretetéről, gyülekezetéről és hitről; a nagyobbak egy kicsit komolyabb formában és keretben, de hasonló jókedvvel hallanak ugyanezen dolgokról.

A harmadik csoport az Ifi, akik szombatonként este 6 órától szokták tartani az összejöveteleiket. Ide azok a már konfirmált fiatalok járnak, akik szeretnek Jézusról, hitről, keresztyén életéről hallani és beszélgetni; jókat játszani és együtt szolgálni.

2005. évben sok dologért adhatunk hálát Istennek:

Az egyházi ünnepeket sorba véve mindhárom korosztállyal szerepeltünk a templomban lírai, prózai vagy színpadias előadásokkal.

Fotók

Egy-egy szép eseményt mindig szeret az ember megörökíteni, hogy emlékezetes maradjon saját, valamint az utódai számára. Egyházuinknak is voltak és vannak ünnepi eseményei, amire hálásan visszaemlékezünk, hiszen az mindig kapcsolatban van a mi családi életünkkel is. Ezért határoztuk el, hogy albumot készítünk gyülekezetünk Ünnepi pillanatairól. Amennyiben egyháztagjainknak vannak olyan fényképek az elmúlt évekből, évtizedekből, amelyek egyházunkkal, gyülekezetünk életével kapcsolatosak, úgy azokat szívesen látjuk és az albumba elhelyeznénk. Ilyenek például: konfirmációi, esküvői, találkozási képek, vagy régen itt szolgált lelkipásztorok képei, illetve ehhez hasonlók.

Utódaink, illetve mi is ebből nyerhetnénk némi bepillantást az elődök életébe.

Az Ifivel együtt töltöttük a szilvesztert, márciusban tartottunk egy ifi-napot és többször is voltunk kirándulni.

Az általános iskolás korosztálynak augusztus első hetében rendeztünk egy napközis táborot, amire a rossz idő ellenére lelkesen jöttek a gyerekek. Az alkalmon Nehémiás történetét dolgoztuk fel áhítatokkal, kézműves- és csoport-foglalkozásokkal, akadályversennyel és sok-sok énekkel.

Ezen a nyáron harmadik alkalommal került megrendezésre a Diósjenői Ifjúsági Csendes7, amin meghívott előadók, lelkészek beszéltek az imádságról, majd kisebb csoportokra oszolta beszélgettünk a témáról. Az ország számos pontjáról – és természetesen Diósjenőről – kb. 80 fiatal sátorozott a parókia kertjében. A gyülekezettel közösen vettünk részt az esti áhítatokon és a vasárnapi úrvacsorai istentiszteleten.

Mindez persze nem jöhetett volna létre Isten segítségével és a gyülekezet gondoskodó támogatása nélkül.

„De hála legyen Istennek, aki a Krisztus ereje által mindenkor diadalra vezet bennünket, és ismeretének illatát terjeszti általunk mindenütt.” (2Kor. 2,14)

Berki Péter

Kirándulás

Szeretnénk pár napos kirándulást szervezni autóbusszal Nagy Magyarország azon történelmi tájaira - Felvidék, Erdély . ahol magyar reformátusok élnek. Az időpont nyár eleje, vagy vége lenne. Amennyiben kellő számú jelentkezés lesz (35-40 fő) a szervezést megkezdjük. Jelentkezni lehet január 31-ig.

Istentiszteletek, hittanok, találkozók rendje:

Ünnepi Istentiszteletek rendje:

December 24.: 17 órától

December 25.: 11 és 15 órától

December 26.: 11 és délután beteglátogatás

December 31.: 17 órától

Január 1.: 11 órától

Bibliaórák:

Csütörtökönként: 17 órától

Gyermek-Istentiszteletek rendje:

9 éves korig: vasárnap 11 órától (az Istentisztelet alatt)

9 éves kortól: vasárnap 10 órától

Ifjúsági együttlétek:

szombat 18 órától

Énekkari találkozók:

Keddenként: 17 órától

A parókia bejárata mellett hirdetőtábla van elhelyezve, melyre az aktuális híreket, információt, tájékoztatót helyezzük ki. Kérjük, ezeket kísérvék figyelemmel.

Áldott ünnepeket kívánunk!

